

ACTUALITAT

El cardenal Omella va beneir els Sants Olis en una Missa Crismal excepcional

Dimarts 7 d'abril, la Catedral de Barcelona va acollir, de manera telemàtica, la tradicional benedicció dels olis dels malalts i dels catecúmens i la consagració del sant Crisma, en una celebració excepcional on hi mancaven tots els preveres de la diòcesi, amb motiu de la pandèmia. Sense seguici d'entrada, l'arquebisbe de Barcelona va entrar acompanyat pels dos bisbes auxiliars, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell. També assistiren a la celebració els canonges Mn. Josep Vives, Mn. Robert Baró, Mn. Santiago Bueno, i el secretari del senyor cardenal Mn. Marc Labori.

FOTO: CATEDRAL DE BARCELONA

«Sentim aquesta absència dels preveres i dels fidels però us sentim molt al nostre cor», així va donar la benvinguda l'arquebisbe de Barcelona, a totes les persones que, de manera telemàtica, van seguir la Missa Crismal. «Ens sentim molt a prop de la nostra comunitat cristiana i per això preguem pels fidels que esteu més afectats per aquesta pandèmia i per tots els qui treballen per guarir aquests malalts germans nostres. Tots esteu presents en aquesta celebració de l'Eucaristia», va subratllar.

Nota de la Comissió Executiva de la CEE

La Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola, el Diumenge de Rams, dia 5 d'abril, va fer pública una nota amb 12 punts, adreçada a tots els fidels en aquests moments de confinament per raó de la pandèmia del coronavirus. «En aquests temps de duresa extrema, volem mostrar-vos el nostre gran afecte i dirigir-nos amb senzillesa una paraula d'ànim i esperança, recolzant-nos confiadament en Déu». Trobareu el document íntegre a: <https://conferenciaepiscopal.es>

In memoriam

Gna. Elionor Cabré i Aragonès.

Aquesta germana del Monestir de Sant Pere de les Puelles va morir en la pau de Crist el passat el 6 d'abril, Dilluns Sant, als 102 anys. Va néixer el dia 18 de maig de 1917 a Duesaigües (Baix Camp) i feu la seva professió monàstica el 13 d'agost de 1943, fa 76 anys.

nual, sobre com vèncer les pors amb esperança.

La sopa de pedres i altres contes capgirats (2016). Frits Standaert, Samuel Guérolé, Clémentine Robach, Pascale Hecquet i Arnaud Demuyneck. A Filmin. Un mussol ens explica velles històries entre el somni i la realitat. Cinc curts amb la seva aventura, des d'un nen que compta ovelles i es posen a la banda del seu llit, fins a la sopa de pedres solidària, o una nena que prepara en el seu jardí un niu per a ocells en ple hivern.

Cinema espiritual

Recomanem aquestes pel·lícules, pensades especialment per educar i acompanyar els nens i les nenes durant aquests dies de confinament, perquè tant els pares com els infants puguin gaudir junts de bon cinema i alhora els serveixin com a eina pedagògica per inculcar i reflexionar sobre els valors humans. Aquestes pel·lícules es podran veure des de casa a través de les diferents plataformes audiovisuals.

Ernest & Celestine, contes d'hivern

(Ernest et Célestine en hiver, 2017) de Julien Chheng, Jean-Christophe Roger. A Filmin. Aquesta pel·lícula d'animació, nominada als Òscars 2014, està carregada d'aventures i de bellesa. Una animació plena de detalls, que només garanteix el dibuix ma-

Llibres

Èxode i èxtasi en Ignasi de Loiola. Una aproximació a la seva Autobiografia.

El seu autor, Xavier Melloni, és antropòleg i jesuïta. Aquest llibre constitueix una meditació a partir de la vida d'Ignasi de Loiola, qui encarna l'arquetip del pelegrí, que engloba l'heroi, el savi i el sant. Obra de 176 pàgines, editada per Fragmenta, té una vocació divulgadora sobre la interrelació entre vida i obra d'un dels grans referents de l'espiritualitat cristiana de la modernitat.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Vivir como resucitados

¡Aleluya! Cristo ha resucitado. Sí, verdaderamente ha resucitado. Esta buena noticia recorre hoy el mundo entero para anunciar en la oscuridad de la noche que el Amor es más fuerte que la muerte, que el mal no tiene la última palabra, que allá donde solo hay dolor y desesperación germina la semilla de la esperanza.

La resurrección de Cristo forma parte del núcleo de nuestra fe. Si Cristo no hubiera resucitado de entre los muertos, nuestra vida cristiana y nuestra fe serían un absurdo (cf. 1Co 15,14).

La fe cristiana proclama que Cristo vive y que su resurrección es esperanza y promesa de la nuestra. San Efrén, en uno de sus sermones, nos lo explica con una bella imagen que proviene del mundo rural. Cristo vive para siempre y los que le dieron muerte se comportaron como agricultores. Enterraron a Cristo en un sepulcro, como el grano de trigo se entierra en un surco. Y así brotó y resucitó llevando consigo a toda la humanidad.

La resurrección de Jesús es la prueba de que su vida y su entrega hasta la muerte tuvieron un sentido. Cristo murió en la Cruz, pero Dios lo resucitó. De igual manera, si seguimos el camino del amor, nos encontraremos, tarde o temprano, con dificultades e incluso con la muerte; pero ahora sabemos que tras ella nos espera una vida plena en Dios y con nuestros seres queridos. La resurrección nos enseña que no hay cruz sin gloria, ni muerte sin una vida nueva.

Nos lo dice el papa Francisco: «...donde parece que todo ha muerto, por todas partes vuelven a aparecer los brotes de la resurrección [...], en medio de la oscuridad siempre comienza a brotar algo nuevo, que tarde o temprano produce fruto» (EG 276). Sus palabras son hoy fuente de esperanza y consuelo en medio del dolor y la incertidumbre causados por la Covid-19.

Por tanto, la resurrección no es una anécdota o un episodio glorioso de la vida de Jesús. Fue el momento culminante de su vida y lo es también

de la nuestra. Dios nos invita a salir de la mediocridad de nuestras vidas para empezar a vivir ya como resucitados, como lo seremos plenamente al final de los tiempos.

Desde la mañana de Pascua, Dios nos llama a ver a Jesús resucitado en todas las personas con las que tratamos cada día. Dios quiere que vean en nosotros cara y corazón de Domingo de Pascua y no de Viernes Santo.

Jesús nos pide, como a sus discípulos, que regresemos a Galilea. Quiere que revivamos el momento en que lo encontramos por primera vez para escuchar de nuevo su mensaje y ponernos, decididamente, al servicio del Reino de Dios.

Solo si estamos dispuestos a vivir como Él vivió, haciendo la voluntad del Padre, podremos hacer vibrar a los demás, anunciándoles que Jesús nos ama, que dio su vida para salvarnos y que ahora está vivo a nuestro lado cada día, para iluminarnos, para fortalecernos y para liberarnos (cf. EG 164).

Queridos hermanos y hermanas, que María, testimonio silencioso de la resurrección, nos ayude a mantener viva en el mundo la llama de la Pascua, la llama de la alegría y la llama de la esperanza, aun en medio de esta dolorosa pandemia que nos envuelve.